

до забравяне, тя го занесла на гробищата, оставила го тамъ и си отишла.

Слѣдъ нѣколко часа жената, като си мислѣла, че мъжътъ ѝ е дошелъ вече на себе си отишла пакъ на гробищата и почнала да чука на вратата.

— Кой е тамъ? Попиталъ мъжътъ.

— Азъ съмъ този, отговорила жената, който носи храна на умрѣлитъ.

— Ахъ, драги, отговорилъ мъжътъ, по-добрѣ щѣше да направишъ, ако ми донесешъ винце вмѣсто хлѣбъ.

Като чула тѣзи думи жената заплакала и рекла:

— Мжжо, мжжо, ти съвършено си погубенъ: нѣмашъ нито срамъ нито разкайване...

Гр. Арабаджиевъ.

4. *Кой има право.* Казали веднажъ на двѣ дѣца тази задача: На едно дърво кацнали десетъ врабчета. Единъ ловець убилъ съ пушка четире врабчета. Колко сж останали?

Едното дѣте отговорило: „Останали сж шестъ живи, защото ловецътъ убилъ четире и другитѣ шестъ ставатъ всичко десетъ.“ Другото отговорило: „Останали сж само четире, а другитѣ сж хвъркнали.“ Кой е отговорилъ по-добрѣ?

И. Р.

5. *Овчарътъ.* Единъ царъ ималъ касиеръ, който едно врѣме пасялъ овце. Веднажъ зли хора казали на царя, че неговътъ касиеръ не е вѣренъ човѣкъ; че той ималъ въ своята кѣща много